

3. Житар М. О. Концептуальні засади ефективності фінансового забезпечення інноваційного розвитку України. Збірник наукових праць учених та аспірантів «Економічний вісник університету», Переяслав-Хмельницький, 2015. С.14-18.

Ольга Завитій

к.е.н., доцент

Тернопільський національний економічний університет

ЦИФРОВА ЕКОНОМІКА – ЕКОНОМІКА ВІРТУАЛЬНОГО СВІТУ

Цифрова економіка – це не окрема галузь, а віртуальне середовище, яке доповнює нашу реальність. Все частіше цифрова економіка переплітається з традиційною економікою, роблячи чітко розмежування все складнішим. Основними продуктами цифрової економіки є ті ж самі товари і послуги традиційної економіки, що надаються за допомогою комп'ютерного обладнання і цифрових систем та глобальної мережі Інтернет.

С. Коляденко розглядає цифрову економіку як таку, що базується на виробництві електронних товарів і сервісів високотехнологічними бізнес-структурами і дистрибуції цієї продукції за допомогою електронної комерції. Тобто, під цифровою економікою автор розуміє виробництво, продажі і постачання продуктів через комп'ютерні мережі [1, с.106-107].

Карчева Г. розглядає цифрову економіку з врахуванням її потенційних можливостей – як ще нереалізовану трансформацію всіх сфер економіки завдяки перенесенню всіх інформаційних ресурсів та знань на комп'ютерну платформу [2, с.115].

Характерною особливістю цифрової економіки – це її зв'язок з економікою на вимогу, яка передбачає продаж товарів і послуг, а отримання доступу до них саме в той момент, коли це потрібно. Отримання замовлень відбувається онлайн, а їх виконання – офлайн. Переваги економіки на вимогу це: висока швидкість отримання необхідної послуги або товару.

Для успішного формування цифрової економіки потрібні ефективно функціонуючі три компоненти:

- нормативно правова база;
- навички, необхідні працівникам, бізнесменам, державним службовцям, для використання можливостей цифрових технологій;
- ефективні і підзвітні інститути, що використовують Інтернет для розширення прав і можливостей громадян.

Безперечно, цифрова економіка відкриває нові можливості продукту, так і в репрезентації його можливому покупцеві. Причому, конкурентні переваги у цій сфері отримують нові форми кооперації – так звані «технологічні платформи».

Яскравими прикладами таких платформ є міжнародні Alibaba, Amazon, eBay або вітчизняні Olx, rabota.ua. Для того, щоб працювати (продавати товар чи послугу) необхідно лише пройти кількахвилинну реєстрацію. А інтегровані в платформі інструменти допоможуть не тільки представити товар кращим, а й забезпечать охоплення максимально-широкого кола потенційних споживачів. Завдяки інтерактивним сервісам продавець завжди знає де попит на його товар і може керувати продажами. Це, у свою чергу, означає додатковий прибуток.

Шлях цифрової трансформації та успіхів цифрової економіки залежить від спільних узгоджених зусиль і держави і бізнесу. І це не просто автоматизація виробництва та виробничих процесів. В першу чергу, це зміни в бізнес-моделі, стратегії розвитку, перегляд бізнес-середовища та правил в яких працює бізнес.

Цифрова економіка передбачає широке використання технологій великих масивів даних (Big data), індустріального Інтернету речей та Інтернету речей (IIoT/IoT), хмарних обчислень, квантових технологій, NBIC-конвергенції (конвергенції нано- біо- інфо-та

когнітивних технологій), адитивного виробництва, роботизації та інших так званих наскрізних інформаційних технологій і технологій інформаційної безпеки [4, с.134].

Держава повинна стимулювати розвиток цифрової економіки. По-перше, необхідна адаптована до нових реалій законодавча база. Нові способи ведення справ вимагають нових коректних способів обліку коштів виробництва. По-друге, держава повинна створювати сприятливі умови для компаній, які йдуть по шляху цифровізації виробництва. Окремим аспектом цифрової економіки стає забезпечення безпеки інформаційних та інноваційних технологій. Саме ступінь захищеності та гарантії персональних даних забезпечує довіру суспільства до цифрової економіки.

Отже, основна проблема розвитку цифрової економіки в Україні – це відсутність системної державної політики у цій сфері. Україна – єдина в Європі країна без власного «цифрового» бачення. Практично всі країни ЄС вже затвердили і впроваджують «цифрові стратегії», Україна має тільки проект «Цифрової стратегії України -2020», де передбачено стратегічне завдання – усунути технологічний розрив між Україною та розвинутими країнами. Цифрова інфраструктура буде розвиватись в будь-якому разі, з підтримки держави або за сукупністю локальних бізнес – ініціатив. Поступовий перехід на електронний облік й електронне управління, доручення до міжнародного онлайн – бізнесу - це не вибір, а необхідність.

Список використаних джерел

1. Коляденко С. В. Цифрова економіка: передумови та етапи становлення в Україні і у світі/С.В.Коляденко. Економіка.Фінанси.Менеджмент. 2016. №6. с.106-107
2. Карчева Г. Використання технологій блокчейн як фактор підвищення ефективності фінансової сфери. Банківська справа. №2. 2017. с.110-119.
3. Фіщук В. Цифрова економіка – це реально.Наукові записки українського науково – дослідного інституту зв'язку. 2016. №2. с.51-58
4. Пуцентейло П.Р., Гуменюк О.О. Цифрова економіка як новітній вектор реконструкції традиційної економіки. *Інноваційна економіка*. 2018. № 5-6 (75). С. 131-143.
5. Язлюк Б., Питель С., Шумський А. Шляхи підвищення рівня інноваційного розвитку виробництва з врахуванням регіональної стратегії. Сталий розвиток економіки. 2013. Вип. 1. С. 224-230.

Богдан Звір

директор Дрогобицького
механіко-технологічного коледжу

ЦИФРОВА ЕКОНОМІКА: НОВІ РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Упродовж останніх років відбуваються процеси технологічних трансформацій, котрі зумовлюють перехід на якісно новий рівень технологій ведення бізнесу в умовах цифровізації економіки. Розвиток цифрової економіки відбувався під потужним впливом глобалізації та інноваційних технологій. Таким чином, якщо нова економіка – це закономірна форма прояву постіндустріальної економіки, то цифрова економіка – це одна з еволюційних форм прояву нової економіки. Отже, цифрова економіка містить не тільки ознаки нової економіки, але й низку відмінних ознак, що характеризують якісну складову цифрової економіки.

На думку К. Шваба, четверта промислова революція відрізняється насамперед охопленням всіх сторін життя людини цифровими технологіями, котрі стирають межі між матеріальним, цифровим і біологічним світом, а також впровадженням в промислове виробництво кіберфізичних систем і персоналізованого виробництва [1].

Т. Месенбург визначив три основних компоненти цифрової економіки:

- інфраструктура електронного бізнесу;
- електронний бізнес (процеси, які здійснюються через комп'ютерні мережі);